

n Násilí publikuje

Bílý kruh bezpečí je nepolitické humanitární občanské sdružení fungující od 4. září 1991 zaměřující se na poskytování právní, sociální a psychologické pomoci obětem kriminality a její prevenci v České republice. Domácí násilí tvoří 20% případů, kterými se Bílý kruh bezpečí (BKB) zabývá. Řídicími orgány sdružení je valná hromada a představenstvo. V čele momentálně stojí Petra Vitoušová jako prezidentka organizace. Organizace aktuálně provozuje 13 regionálních poboček, jejichž fungování stojí zejména na dobrovolnické činnosti. BKB je neziskové sdružení, jehož financování závisí na jeho fundraisingu.

Sdružení má slibný mediální potenciál, vzhledem k funkčním internetovým stránkám a sesterským webům, vydávání výročních i tiskových zpráv, čtvrtletníku BKB či informačních a osvětových materiálů, stránkám na facebooku a konzultační spolupráci s televizí. Více je ovšem známa sama činnost sdružení než jeho představitelky a představitelé, a to mezi lidmi, jichž se tematika činnosti sdružení dotýká. V současnosti se ale činnost organizace postupně dostává do povědomí širší společnosti a roste i zájem o poskytované služby.

Co naopak může bránit prezentaci sdružení v médiích je tabu, které stále zahaluje domácí násilí. Proto není domácí násilí příliš oblíbeným a atraktivním tématem pro média. Problémy, kterými se BKB zabývá, totiž často nevykazují hodnoty klíčové pro mediální úspěch zpráv. Naopak vykazují hodnoty, které nejsou příliš atraktivní pro masová média, např. zprávy vyžadují bližší vysvětlení, problémy se vyvíjejí dlouhodobě a týkají se ve většině případů obyčejných lidí, ne celebrit nebo nejsou příliš lákavé pro publikum.

Od 1. července do 31. prosince 2011 se v českých regionálních periodikách či regionálních rubrikách celostátních deníků objevilo 24 článků a 1 televizní zpráva týkající se BKB v oblasti domácího násilí. 7 článků se týkalo přímo činnosti BKB, zatímco ve zbývajících 18 zprávách se o BKB objevila pouze zmínka či odkaz na sdružení. Do analýzy byly zahrnuty i články z celostátních deníků, které byly zařazeny do jiných než regionálních rubrik (např. Z domova, Téma), avšak vyšly v mutacích pro Čechy, Moravu či Prahu. V souhrnu pro všechny regiony se články se objevovaly pravidelně v průběhu celého půl roku, průměrně 4 články za měsíc. Maximem bylo pět článků v jihomoravském kraji, což je stále méně než jeden článek za měsíc. U většiny krajů jsou to jeden až tři články za celé uvedené období, což je vzhledem k mediálnímu potenciálu sdružení zanedbatelné množství.

Malé množství článků o BKB a domácím násilí je pravidelností. Téma domácího násilí je aktuálním problémem v české společnosti, zároveň je však tématem velmi citlivým. Proto se v novinách diskutuje zřídka, a pokud ano, tak velmi stručně. Zdá se, že nahodilé objevení se tématu v informačních zdrojích tak utiší potřebu problém zmínit, ovšem zároveň jej příliš nemedializovat, protože medializace a apel na citlivé téma by mohla ubrat na pozitivní odezvě publika, zejména pokud jsou nejčastějšími oběťmi ženy a muži agresory, a žijeme v patriarchální společnosti.

Články o samotném sdružení se objevovaly při příležitosti výročí založení či nového otevření poboček či v rámci rubrik o zajímavých osobnostech daného regionu. Většina článků ovšem pouze na BKB odkazuje či cituje vyjádření jeho pracovníků a pracovníků k hlavnímu tématu článku. BKB je tak v člancích v pozitivní expertní a poradenské pozici doplňující potřebné informace, ovšem samo není předmětem článku. Hlavní témata článků se týkají domácího násilí a často reagují na mediálně atraktivní události týkající se celebrit (smrt spisovatelky Monyové) nebo násilné činy.

Ve 18 ze 25 případů medializace činnosti BKB závisí na vnějších událostech spojených s oblastí, kterou se BKB zabývá, a ne na samotné každodenní práci sdružení. Žurnalisté k zajištění úspěšnosti článků rámuje informace o domácím násilí do příběhů konkrétních lidí, kde využívají negativitu a personalizaci jako důležitých zpravodajských hodnot, což je zřejmě zejména v krimi rubrikách a černých kronikách, které se ovšem zaměřují spíše na barvitě vylíčení trestných činů než činnost organizace

pomáhající jejich obětem. Články jsou psány čtivým, jednoduchým stylem, často lehce bulvárního charakteru, což je dalším faktorem, který příznivě ovlivňuje atraktivitu článku.

Organizace je mediálně žádaná v okamžiku, kdy může poskytnout dostatek nešťastných případů svých klientek či klientů, což dodává na atraktivitě zprávy. Bohužel samotné pojednání o problému domácího násilí, jeho prevenci a činnosti sdružení není příliš perspektivní pro mediální úspěšnost. Mediální obraz sdružení může být zkreslen, a to právě díky důrazu médií na konkrétní nešťastné příběhy, kdy je opomíjena poradenská činnost sdružení. Činnost sdružení tak nespočívá pouze v shromažďování tragických příběhů, jak by se z médií mohlo zdát, ale spíše v mravenčí právní, psychologické a sociální práci za účelem pomoci obětem trestných činů.